

idėjinės nuostatos, skleidžiamos tiems laikams modernios idėjos kultūros, švietimo, ekonomikos ir kt. srityse. Knygoje plačiau aptariami daugiausia lenkiškai pamokslus sakiusių Mykolo Pranciškaus Karpačiaus (1744–1803), Vilhelmo Kalinskio (1747–1789), Jono Nepomuko Kasakausko (1755–1808), Kiprijono Lukausko (1757–1815) ir kitų šio žanro kūriniai.

Monografijos rengimą parėmė Lietuvos valstybinis mokslo ir studijų fondas, o leidimą – Lietuvos tūkstantmečio minėjimo direkcija.

S.N.

Lietuvos dailininkų žodynas=*Dictionary of Lithuanian Artists*, t. 1: XVI–XVIII a., sudarytoja ir atsakomoji redaktorė Aistė Paliušytė, redaktorių kolegija: Lina Balaišytė [ir kt.], autoriai: Volodimir Aleksandrovič [ir kt.], redaktorė Virginija Bogušienė, asmenvardžius kirčiavo Rūta Butvydienė, žemėlapius rengė Virginija Kriksčiūnienė, Ramunė Šmigelskytė-Stukienė, vertėjas Mantas Adomėnas, dailininkė Elona Marija Ložytė, maketuotoja Gražina Kazlauskienė, Vilnius: Kultūros, filosofijos ir meno institutas, 2005, 312 p.: žml.

Leidinyje pateiktos 942 senosios Lietuvos dailininkų biografijos. Pirmajame sumanyto enciklopedinio žinyno tome sudėti duomenys apie XVI–XVIII a. Didžiosios Kunigaikštijos teritorijoje gyvenusius ir kūrusius dailininkus: tapytojus, skulptorius ir grafikus. Jei surasta ar turėta informacijos, pasistengta pateikti pagrindines kūrėjų gyvenimo datas, nurodyti ir aptarti jų kūrinius. Žinyne taip pat stengtasi atspindėti dailininkų socialinę padėtį, jų konfesinę, etninę ir pan. priklausomybę. Rengiant žodyną pasiremta ankstesniais šios srities tyrimais; daug kas patikslinta ar visai naujai parašyta panaudojus gausią archyvinę medžiagą, saugomą Lietuvos, Lenkijos, Baltarusijos, Ukrainos ir Rusijos archyvuose.

Knygos rėmėjai: Lietuvos tūkstantmečio minėjimo direkcija, LR Švietimo ir mokslo ministerija, LR Kultūros ministerija ir Lietuvos valstybinis mokslo ir studijų fondas.

S.N.